

Met de Pelgrim op pad: “Ad Jacobs”

Ad is 65 jaar en woont momenteel in Reusel.
Is gescheiden en heeft 2 zonen en 2 dochters

Werkt bij Goudsmit Magnetische systemen. Was leidinggevende van de afdeling engineering, maar doet nu advisering over toepassing en sales.

Verder is hij lid van de Ondernemingsraad.

Ad wil nog 2 jaar werken, tot aan zijn pensioen.

“Daarna loop ik aan naar Santiago de Compostella”, zo zegt Ad.

Het voortraject om op pad te gaan

Aanleiding

Ad is in 2021 naar Rome gelopen met als doel om te ontdekken wat en hoe hij zijn leven wil gaan vormgeven na zijn pensioen.

Ad heeft zijn leven in 3 fases ingedeeld.

De eerste is de ontwikkeling en groei, studeren en een baan vinden.

De tweede een relatie hebben, een gezin stichten en de kinderen naar een zelfstandig bestaan begeleiden.

De derde het werken naar een leven zonder werk en de kinderen die zelfstandig zijn.

Toen Ad 25 jaar getrouwd was had hij een hele fijne vakantie met zijn gezin in Namibië.

Daarna had hij het gevoel dat zijn relatie niet zo lekker ging.

Heeft dit bespreekbaar(willen) maken, maar er was ontkenning.

Ad is toen veel gaan lopen, vooral zoekende wat te doen in de derde fase van zijn leven.

Hierbij kwam hij erachter dat hij houdt van lezen, schrijven, fotograferen, studie kunstgeschiedenis en theologie (dit laatste gaat het toch niet worden)

Hij kwam en is er nog steeds niet helemaal uit.

Hij besloot naar Rome te gaan lopen om dit uit te zoeken en wat er aan de hand kon zijn in zijn relatie.

Waarom naar Rome?

De doopnamen van Ad zijn: Adrianus, Franciscus, Maria.

Paus Adrianus is op 14 september 500 jaar eerder gestorven en begraven in Rome. Hij is 2 jaar paus geweest.

Franciscus ligt in Assisië begraven en ook daar is hij geweest.

Ad heeft ook als voorbereiding zo'n beetje de hele geschiedenis van 500 jaar terug bestudeert over Rome en alle belangrijke personen van die tijd die daar leefden. Zoals Michelangelo.

Ad's achternaam is Jacobs. Hiervoor wil hij naar Santiago de Compostelle lopen.

De voorbereiding

Ad had zich lang en goed voorbereid. Ging veel sporten en trainen.

Had het voorbereidingsweekend voor Rome gedaan op de Pelgrimsherberg Kafarnaüm in Vessem.

En hij had een karretje aangeschaft, "Wheelie", die hij om zijn middel kon gespen.

Hierin had Ad 26 kg aan bagage.

Hij had hiervoor gekozen ipv een rugzak omdat hij dacht dat hij niet met een rugzak kon lopen.

Voor de tocht naar Rome had Ad een sabattical van 4 maanden genomen.

Op 2 mei 2021 stond het vertrek vanuit huis (Toen Borkel&Schaft) gepland.

Een week voor zijn vertrek ging hij afscheid nemen van zijn moeder die in een verzorgingshuis woonde en op 30 april overleed zij.

Op het moment van overlijden was ze omringd door haar familie. Het was midden in het COVID-tijdperk.

Moeder was niet besmet met COVID, maar later bleek dat een heleboel familieleden wel besmet waren. Hierdoor werd de crematie uitgesteld.

Ad besloot om, iets later dan gepland, toch op pad te gaan.

Op het moment dat de crematie was, was hij al in Limburg. Ad is toen even op en neer gekomen om definitief afscheid te nemen van zijn moeder.

Tijdens de tocht

Welke overnachting zul je niet vergeten?

Ondanks dat Ad is gaan lopen midden in de COVID-tijd, was het geen probleem om een overnachtingsplek te vinden.

De hotels waren maar wat blij dat ze gasten konden ontvangen.

Het was wel op de hotelkamer blijven en het eten werd voor de deur gezet.

Ad had ook een tentje mee en een enkele keer heeft hij wild gekampeerd.

Elke dag rond 13.00u ging hij bekijken waar hij wilde gaan overnachten en ging hij dat regelen.

In Beieren en de Povlakte was het verstandig om enkele dagen vooruit te plannen omdat het daar wat uitgestrekter was.

In Italië was het geen probleem meer en toen gingen er ook weer wat campings open. Zij het wel zonder sanitair, want dat was vanwege de COVID gesloten.

Er waren een heleboel speciale overnachtingen, maar een ervan was toen Ad in Beieren liep en op een gegeven moment een boerenschuur zag met een groot bord waarop stond "Bed en Breakfast" met een telefoonnummer.

Hij gebeld met de vraag of er nog een plekje was en ja, dat was er nog.

Toen hij aankwam zat een echtpaar te wachten op een bankje voor het huis.

Het echtpaar was zeker wel boven de 90 jaar.

Ze waren zo blij dat er weer iemand kwam. Gezellig samen een biertje gedronken.

Heb je verslag gedaan van je tocht?

Ad hield een blog bij. <https://kuierentussendeburries.blogspot.com/>

Hij had veel gelezen en terug gekeken naar de geschiedenis van 500 jaar geleden in Rome. Vanwege COVID was er weinig open en had hij hiervoor veel tijd en dus ook veel over geschreven in zijn blog.

Verder is Ad veel met de natuur bezig geweest. Heeft veel foto's gemaakt. Dit ging vaak in thema's.

Onderweg ga je steeds meer zien.

Wat was een bijzondere ontmoeting?

Op dag 26 (hij was nog niet op 1/3 van zijn tocht), kwam hij een jonge man tegen. Maikel uit Duitsland die lopend onderweg was naar Nederland.

Hij had thuis alles opgegeven, had 16 kg in zijn rugzak gestopt en was gaan lopen, nadat zijn broer zelfmoord had gepleegd.

Het gesprek wat Ad met hem had was erg bijzonder en had wel 2 uur geduurd.

Het karretje wat Ad bij had viel natuurlijk erg op en hij werd daardoor ook veel aangesproken.

Een bijzondere ervaring

In Rome heeft hij fijne gesprekken gehad met een Duitse pastoor Konrad.

Hij was hier pastoor in de Maria dell'Anima-kerk. Deze kerk is nu de nationale kerk voor Duitstalige katholieken, net zoals de Nederlanders de Friezenkerk hier in Rome hebben.

In deze kerk ligt paus Adrianus begraven.

Pastoor Konrad wist veel te vertellen over Paus Adrianus. Onder andere dat deze de eerste paus was die namens de katholieke kerk zijn excuses aanbood aan de gelovigen over de misstanden binnen de katholieke kerk.

Had je een steen meegenomen?

Nee, want Ad was hiervan niet op de hoogte.

Na de tocht

Welke camino(s) heb je gelopen?

Ad is dus naar Rome gelopen. Zijn eerste pelgrims ervaring.
Hij is bewust niet naar Santiago gegaan omdat het hem daar onderweg te druk leek.
Onderweg naar Rome was wel erg eenzaam.
Hij heeft onderweg vele pelgrimswegen gekruist.
Onderweg is hij een Pelgrim geworden. Onderweg met 2 “rugzakken”.
De ene gevuld met fysieke- en de andere met mentale bagage.

Ad had wel een stempelkaart bij, maar hierin had hij maar ongeveer 4 stempels. Hij is hier helemaal niet mee bezig geweest.
Nederlandse Pelgrimangers naar Rome kunnen bij de Friezenkerk aldaar hun compostolaat ophalen. Ad heeft dit niet gedaan.

Ad heeft in totaal 94 dagen gelopen, waarvan ongeveer 7 rustdagen, en liep gemiddeld 26km per dag, in totaal ruim 2200km.

Indrukken achteraf

Wat is volgens jou het echte pelgrims gevoel?

Het echte pelgrimsgevoel is als het leven. Je maakt van alles mee, je ontwikkeling, oog voor detail, verwondering, verbazing.
Om met weinig onderweg te kunnen zijn.
In het hier en nu leven.

Wat koester je nu nog het meest?

Het genieten, verwonderen, verbazen. Die dingen waar je nu nog warm van wordt als je eraan terug denkt.

Wat was het hoogtepunt van je tocht?

In Assisi aankomen waar Franciscus 800 jaar geleden geboren en begraven is.
Een erg mooie plek waar hij verplicht aan zijn naam even in de voetsporen van Franciscus loopt. Vanuit Assisi loopt Ad naar Santa Maria degli Angeli. Het kerkje waar Franciscus met zijn broederschap leefde en waar hij gestorven is.
Ad sliep in Assisi in een oud klooster.

Wat heeft de Camino je gegeven?

Dat hij veel heeft kunnen nadenken over wat hij na zijn pensionering wil gaan doen en dat dat is om zich verder te willen ontwikkelen. In schrijven, kunstgeschiedenis en fotografie.
Bij aankomst in Rome was zijn vrouw naar hem toegekomen om nog een weekje samen in Rome door te brengen.
Hierna kwam de gevreesde aap uit de mouw. De relatie was over. Zij had een andere liefde gevonden en ging hem verlaten.

Een nieuwe “camino” breekt aan. Een moeilijke weg die nu na twee jaar weer een beetje vorm gaat krijgen.

Algemene punten

Heb je nog een advies voor vertrekkende pelgrims>

“Gewoon Doen”!! Laat je door niets weerhouden.

Oefen niet teveel, je traint jezelf onderweg wel.

Neem niet teveel mee. De hoeveelheid bagage is de mate van angst die je hebt voor het onbekende van de tocht.

Voor wie zou je een kaarsje willen opsteken?

Voor mijn pa en ma.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-